

Japan – Kyoto på Familiebesøg

En veloverstået rejse ud til Japan, som blev en forrygende og helt uventet oplevelse med flyveren fra Helsinki til Japan (9½ times flyvetur). Bent fik os opgraderet til Businessclass, fordi flyet var overbooket på de almindelige pladser for smarrøvede.

I stedet fik vi sæder, som kan lægges ned, go plads til vores korte ben og ikke mindst mad i særklasse. Så er det jo en smal sag, at flyve om på den anden side af jorden. Lige med undtagelse af mit ene øre på vej ned - kunne ikke udligne trykket pga. forkølelse - ren tortur.

Jannie (min svigerinde) møder os i lufthavnen, og efter en togtur på knap halvanden, er vi på Kyoto st. derfra Taxi. Vi installeres i lejligheden, vi skal bo i imens, vi er her. Her er fredeligt. Ikke til at mærke, at vi er i en by med ca. 2 millioner mennesker.

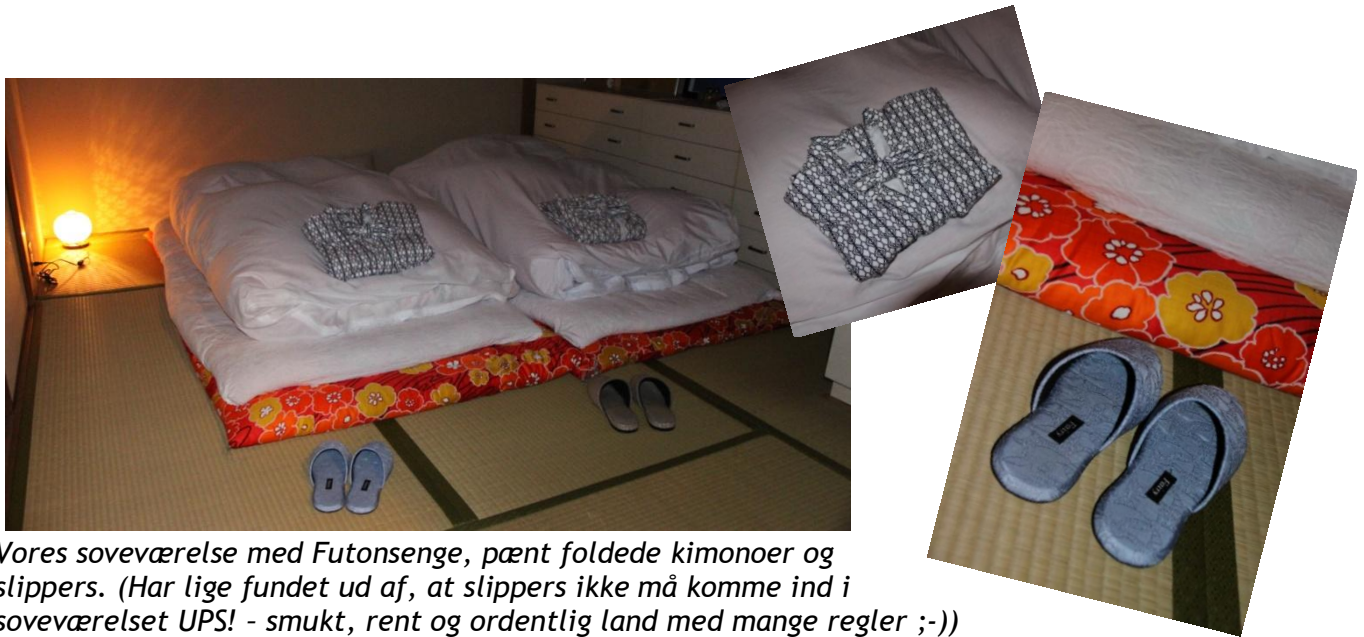
Vi er dødtrætte, selv om vi har gennemført rejsen i luksus ☺ takket være Finnair!

Vi sover et par timer og går over til Jannie og Masahikos lejlighed lige rundt om hjørnet, hvor vi får serveret et lækkert let Japansk måltid → Misosuppe med tofu, bagt laks, ris og pickles + grøn te ☺.

Og så sker det..... Bent skal på toilettet og kommer til at trykke på en af de mange knapper, der er i forbindelse med et Japansk både halv og helautomatisk toilet med varme i sædet. Knappen han får trykket på udløser en larmende alarm i hele lejligheden. Det viser sig, at med alarmen tilkaldes der assistance af en vagt med både knebel og skyder hæftet på kroppen uden på en stiv sort uniform. Med Masahikos hjælp forsikre vi vagten om, at alle har det godt, og at det var en fejl begået af en uvidende Dansk turist. Derefter får vi anvist i begge lejligheder, hvilke knapper vi må røre ved, og hvilke der er "no touch this one" UPS!

Efter en nat med bragende jetlag (jeg er vågen fra kl. 01 - 05) står jeg op kl. lidt i 9 total rundt på gulvet. Jeg har ligget fantastisk på den dobbelte futonmadras - Jannie påstår, hun har placeret en ært imellem de to madrasser - jeg har intet mærket. Min krop er veludhvilet, men mit hoved har ikke kunnet følge med de 7 timer, der er til forskel imellem Danmark og Japan. Jeg skal nok komme efter det, hvis jeg ikke napper en morfar i eftermiddag.

Vores soveværelse med Futonsenge, pænt foldede kimonoer og slippers. (Har lige fundet ud af, at slippers ikke må komme ind i soveværelset UPS! - smukt, rent og ordentlig land med mange regler ;-))

Dag 2. Jannie mødes med os, og vi går op mod et af de mange templer, som Kyoto er kendt for. Vi har ramt det helt rigtige tidspunkt mht. at besøge Jannie og hendes mand Masahiko. Det er netop i disse dage, at kirsebærtræerne springer ud. Og hvilket syn! Bent og jeg går helt amok med hver vores kamera - fotokonkurrencen er skudt i gang. Her er lidt af de billeder jeg fik i kassen den første dag. (tror nok jeg vandt 1. runde ;-))

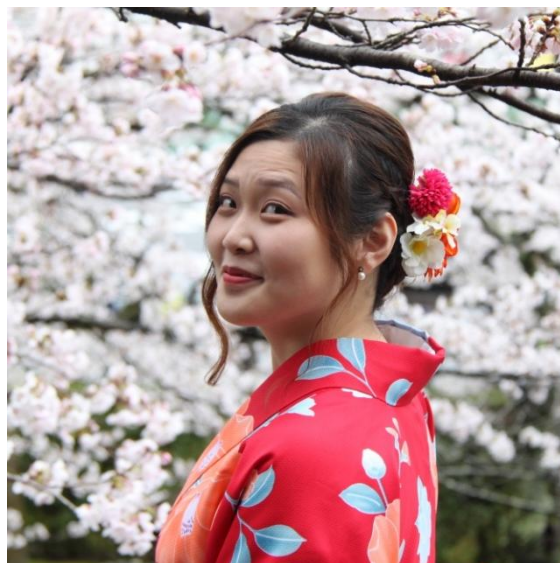

Jannie og Bent..... iblandt det arbejdende folk

Sikke en dag. Total smæk på alle sanser ☺

Smukke asiatiske kvinder (ikke ret ofte en Japaner) bliver fotograferet i lejede Yukata dragter og kimonoer, imens de smilende posere ved de mange blomstrende træer. Brudepar er også i gang med fotoshoots. Jeg tilbyder at sende mine fotos til flere af pigerne - og et brudepar får deres på mail til Macau ved Hongkong.

Om få dage er alle de mange kirsebærtræer afblomstret, og så falder vi alle sammen til ro igen ☺

Kyoto by har et hav af templer vist nok 1600. Hvoraf nogle er budistiske og nogle er Shinto - sidstnævnte (400 stk.) er traditionel japansk og iflg. en vaskeægte japaner med noget mindre udsmykning end de buddistiske og mere autistisk. En tidlig morgen bliver det nok til et smut forbi for at høre munkene chante deres morgen”melodi” og mærke den rolige stemning. Jeg lader lige mit jetlag falde til ro inden vækkeuret stilles til kl. 05. Her er i øvrigt helt utroligt rent alle vegne

Japansk MAD ☺

Åhhh den japanske mad. Intet mindre end fantastisk. Det lever fuldt ud op til mine forventninger. Det dufter herligt (selv for en forkølet næse), er smuk som den japanske natur, og det smager som en drøm. Og hvad der er allervigtigst, så ligger det perfekt mættende i maven. Japansk mad kunne jeg godt blive forfalden til at spise med jævne mellemrum hjemme i Danmark - Bent har lige dømt vores fredagskylling ude til fordel for Japanske lette retter ☺. Enkelt og nærende. Bents ord.... ” Det er da utroligt hvordan så lidt mad mætter så godt”. Og Jeps, det gør det jo fordi, det er nærende mad som kroppen kan bruge uden at spille det på dårlig optagelse og forvirring for kroppen og hjernen. Hurra - jeg er landet i et smørhul.

5 retter og alt det te vi kunne drikke = små 100 kr.

Dag 3 (Herligt at have mistet fornemmelse af dage og tiden)

Teceremoni

Jannie har for et halvt år siden booket os ind til at lære lidt om, hvordan og hvorfor man i Japan afholder teceremoni. Det var en dejlig oplevelse.

Bents ord "jamen det smager jo godt det her grønne te" ☺ Og jeg fik ros for min måde at wiske matcha teen med den perfekte udskårne bambus pisiker med sine 160 fine piskearme. Min te blev fyldig og skummende, den helt rigtige temperatur, og jeg drejede min kop de to gange, så jeg fik motivet på koppen om på siden, præcis som jeg skulle. Jeg fik topkarakter, men blev dog ikke lige tilbudt et job som tedame, da jeg tog mine store vandre sko på igen efter ceremonien.

De to underviser var super søde og den ene havde en dejlig lun humor.

Selve teceremoni kurset foregik i den gamle bydel, som var total pakket med turister og folk fra alle dele af verden, som får taget billeder i japanske klædedragter. Endnu en dejlig dag i Kyoto.

Kontrasternes verden

